

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

14. november 2013*

»Appel — dumping — import af sengelinned fra Pakistan — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 7 — begrebet »andre faktorer««

I sag C-638/11 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 6. december 2011,

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af rechtsanwalt G. Berrisch,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Gul Ahmed Textile Mills Ltd ved avocat L. Ruessmann,

sagsøger i første instans,

Europa-Kommissionen ved A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtiget, bistået af barrister E. McGovern,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, vicepræsidenten, K. Lenaerts, som fungerende dommer i Femte Afdeling, og dommerne E. Juhász (refererende dommer), A. Rosas og C. Vajda,

generaladvokat: E. Sharpston

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. februar 2013,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 25. april 2013,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

- 1 Rådet for Den Europæiske Union har med sin appel nedlagt påstand om ophævelse af dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 27. september 2011 i sag T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet (herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten annullerede Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan (EUT L 66, s. 1), for så vidt som den vedrørte Gul Ahmed Textile Mills Ltd (herefter »Gul Ahmed Textile Mills«).

Retsforskrifter

- 2 Artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1972/2002 af 5. november (EFT L 305, s. 1, herefter »forordning nr. 384/96«), med overskriften »Konstatering af skade«, bestemmer følgende:

»1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[...]

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade om defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgrænse i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrænsens eksportresultater og produktivitet.

[...]«

Sagens baggrund

- 3 Den appellerede dom indeholder følgende angivelser:
 - »1 Sagsøgeren, Gul Ahmed Textile Mills [...], er et selskab i henhold til pakistansk ret med hjemsted i Karachi (Pakistan). Selskabet driver virksomhed navnlig med salg og markedsføring til eksport af sengelinned. Sagsøgeren fremstiller dette produkt i Pakistan og eksporterer det til Den Europæiske Union. Selskabet sælger ikke sengelinned på det nationale marked i Pakistan, men sælger her forskellige grundprodukter.
 - 2 Efter en klage indgivet af Komitéen for Bomuldsindustrien og Beslægtede Tekstilindustrier i Det Europæiske Fællesskab [...] den 30. juli 1996 og indledningen af en antidumpingprocedure den 13. september 1996 blev bl.a. de pakistanske producenter pålagt en endelig antidumpingtold ved Rådets forordning (EF) nr. 2398/97 af 28. november 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan (EFT L 332, s. 1, herefter »den tidligere antidumpingtold«). I henhold til denne forordnings artikel 1, stk. 1, vedrørte indførelsen af en endelig antidumpingtold importen af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale), henhørende under følgende kombinerede nomenklaturkoder: ex 6302 21 00 (TARIC-kode 6302 21 00 * 81 og 6302 21 00 * 89), ex 6302 22 90 (TARIC-kode 6302 22 90 * 19), ex 6302 31 10 (TARIC-kode 6302 31 10 * 90), ex 6302 31 90 (TARIC-kode 6302 31 90 * 90) og ex 6302 32 90 (TARIC-kode 6302 32 90 * 19).
 - 3 I henhold til aftalememorandaet mellem Det Europæiske Fællesskab og [Den Islamiske Republik] Pakistan om overgangsordninger for adgangen til markederne for tekstilvarer og beklædningsgenstande, paraferet i Bruxelles den 15. oktober 2001 (EFT L 345, s. 81), og efter vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001 af 10. december 2001 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2004 – Erklæringer til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2004 (EFT L 346, s. 1), begyndte [Den Islamiske Republik] Pakistan at være begunstiget af denne ordning, for så vidt som den fandt anvendelse på lande, der bekæmpede produktion og handel med narkotika. Følgelig begyndte tekstilvarer og beklædningsgenstande fra Pakistan fra den 1. januar 2002 at have toldfri adgang til Det Europæiske Fællesskab, efter at det havde været underlagt en told på 12%. I henhold til artikel 10 i forordning nr. 2504/2001, sammenholdt med forordningens bilag IV, omfattede de varer, som var fritaget for told, fordi de var omfattet af de særlige ordninger til bekæmpelse af produktion af og handel med narkotika, der bl.a. omfattede følgende varer, som fremgik af kapitel 63 i den kombinerede nomenklatur: »andre tekstilvarer, tilbehør, brugte beklædningsgenstande og tøjstykker«.
 - 4 Den tidligere antidumpingtold blev ophævet fra den 30. januar 2002 for de pakistanske producenter i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 160/2002 af 28. januar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2398/97 (EFT L 26, s. 1).

- 5 Efter en ny klage indgivet den 4. november 2002 af [Komitéen for Bomuldsindustrien og Beslægtede Tekstilindustrier i Det Europæiske Fællesskab] på vegne af producenter, der repræsenterede en større del af den samlede produktion af sengelinned i bomuld i Fællesskabet, indledte Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale), som er fremstillet i [...] Pakistan, henhørende under følgende kombinerede nomenklaturkoder: ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 10, ex 6302 31 90 og ex 6302 32 90. Meddelelsen om indledningen af denne procedure blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 18. december 2002 (EFT C 316, s. 6).
- 6 Dumping- og skadesundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. oktober 2001 til den 30. september 2002 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser med henblik på vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden [...]
- 7 Under hensyn til det store antal eksporterende producenter, der var berørt af antidumpingproceduren, udvalgte Kommissionen i henhold til artikel 17 i [...] forordning nr. 384/96 [...] seks selskaber, herunder sagsøgeren, som repræsenterede mere end 32% af den pakistanske eksport af sengelinned i bomuld til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Disse selskaber blev anmodet om at besvare et antidumpingspørgeskema.
- 8 Under hensyn til det store antal producenter i Fællesskabet, der støttede klagen, og i henhold til artikel 17 i [...] forordning nr. 384/96 udvalgte Kommissionen fem selskaber i tre medlemsstater. Ved udvælgelsen blev der taget hensyn til produktions- og salgsmængden for at dække den mest repræsentative markedsstørrelse. Derefter sendte Kommissionen spørgeskemaer disse selskaber.
- 9 Alle de pakistanske eksporterende producenter, der var omfattet af stikprøven, besvarede spørgeskemaet. De fem producenter i Fællesskabet, der støttede klagen og var omfattet af stikprøven, besvarede ligeledes spørgeskemaet. To uafhængige importører i Fællesskabet havde ligeledes besvaret et spørgeskema. Tre pakistanske eksporterende producenter, der ikke var omfattet af stikprøven, og som havde anmodet om individuel undersøgelse, besvarede ligeledes et spørgeskema.
- 10 Den 10. februar 2003 indgav en sammenslutning, der repræsenterede de pakistanske eksporterende producenter af sengelinned, et dokument med titlen »Bemærkninger om skaden« til Kommissionen. Heri anfægtede de bl.a., at det skulle være lovligt at indlede en antidumpingprocedure, at den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skulle have materialiseret sig, og at der skulle være årsagsforbindelse mellem den pakistanske eksport og den skade, nævnte industri angiveligt havde lidt. Den 2. juni 2003 foretog Kommissionen en høring, hvori bl.a. pakistanske eksporterende producenter, herunder sagsøgeren, deltog. De sammenslutninger, der repræsenterede de pakistanske eksporterende producenter, indgav derefter et dokument med titlen »Bemærkninger efter høringen om skaden« til Kommissionen, hvori de gentog de emner, der blev berørt ved denne høring.
- 11 I henhold til artikel 16 i [...] forordning nr. 384/96 foretog Kommissionen kontroller på stedet, bl.a. hos to pakistanske eksporterende producenter, for at efterprøve de oplysninger, som de havde afgivet ved besvarelsen af spørgeskemaet. [...] [D]er blev udelukkende foretaget en fuldstændig kontrol hos en pakistansk producent og eksportør, nemlig sagsøgeren, og en delvis kontrol hos en anden pakistansk producent og importør. De to selskabers samlede eksport udgjorde 50% af CAF-værdien (cost, assurance, freight) af de af stikprøven omfattede eksporterende producenters eksport til Fællesskabet. I betragtning af, at de nødvendige

betingelser for at gennemføre undersøgelser på stedet i Pakistan ikke var opfyldt, imødekom Kommissionen endvidere ikke anmodningen om individuel undersøgelse fra tre pakistanske producenter og eksportører, som ikke var omfattet af stikprøven.

- 12 Den 10. december 2010 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en generel, endelig underretningsskrivelse med en beskrivelse af de faktiske forhold og grundene til, at den foreslog at vedtage endelige antidumpingforanstaltninger, samt en endelig underretningsskrivelse, som udelukkende vedrørte sagsøgeren (herefter »den endelige underretningsskrivelse«). Ved skrivelse af 5. januar 2004 anfægtede sagsøgerne formelt Kommissionens konklusioner i henhold til den endelige underretningsskrivelse. Sagsøgeren fremlagde supplerende oplysninger for Kommissionen ved skrivelser af 16. februar 2004.
- 13 Den 17. februar 2004 besvarede Kommissionen skrivelsen af 5. januar 2004. Selv om Kommissionen foretog visse berigtigelser af sine beregninger, har den bekræftet de konklusioner, den var nået frem til i den endelige underretningsskrivelse. Ved skrivelse af 27. februar 2004 har sagsøgeren atter fremhævet de fejl, som Kommissionen angiveligt begik i sin analyse.

[...]

- 15 Rådet vedtog den 2. marts 2004 forordning [...] nr. 377/2004 [...]
- 16 Ved forordning [nr. 397/2004] pålagde Rådet en antidumpingtold på 13,1% for import af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale), henhørende under den kombinerede nomenklaturkode ex 6302 21 00 (TARIC-kode 6302 21 00 81 og 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (TARIC-kode 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (TARIC-kode 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (TARIC-kode 6302 31 90 90) og ex 6302 32 90 (TARIC-kode 6302 32 90 19)
- 17 Efterfølgende blev forordning [nr. 397/2004] ændret for sagsøgerens vedkommende ved Rådets forordning (EF) nr. 695/2006 af 5. maj 2006 [...] (EUT L 121, s. 14). Ændringsforordningen fastsatte en endelig antidumpingtold på 5,6% for de pågældende produkter, som sagsøgeren fremstillede.«

Den appellerede dom

- 4 Ved stævning indgivet den 28. maj 2004 har Gul Ahmed Textile Mills nedlagt påstand for Retten om annullation af forordning nr. 397/2004, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- 5 Gul Ahmed Textile Mills påberåbte sig fem anbringender om henholdsvis:
- tilsidesættelse af artikel 5, stk. 7 og 9, i forordning nr. 384/96 og af artikel 5, stk. 1 og 2, i aftalen fra 1994 om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (WTO-GATT 1994) (EFT L 336, s. 103, herefter »antidumpingaftalen af 1994«), der fremgår af bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), som underskrevet i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT 1994 L 336, s. 1), for så vidt angår indledningen af undersøgelsesproceduren
 - et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af artikel 2, stk. 3 og 5, og artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 384/96 og af antidumpingaftalen af 1994 for så vidt angår beregningen af den normale værdi

- tilsidesættelse af artikel 2, stk. 10, i forordning nr. 384/96, af antidumpingaftalen af 1994 og af forpligtelsen til at angive en fyldestgørende begrundelse i medfør af artikel 253 EF i forbindelse med justeringen for toldgodtgørelse ved sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen
 - et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1-3 og 5, i forordning nr. 384/96 og af antidumpingaftalen af 1994 for så vidt angår fastlæggelsen af, at der er en væsentlig skade
 - et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af artikel 3, stk. 6 og 7, i forordning nr. 384/96 og af antidumpingaftalen af 1994 for så vidt angår fastlæggelsen af en årsagssammenhæng mellem de påståede dumpede indførsler, der angiveligt er genstand for dumping, og den påståede skade.
- 6 Retten fandt det relevant først at undersøge tredje led af sagsøgerens femte anbringende. Sagsøgeren gjorde herved i det væsentlige gældende, at Rådet begik en retlig fejl ved ikke at undersøge, om ophævelsen af den tidligere antidumpingtold på varer fra Pakistan og gennemførelsen af generelle toldpræferencer til fordel for Den Islamiske Republik Pakistan i begyndelsen af 2002 brød årsagsforbindelsen mellem import fra Pakistan og den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt.
 - 7 For det første bemærkede Retten i den appellerede doms præmis 45-51, at sammenslutningerne, der repræsenterede de pakistanske eksporterende producenter af sengelinned, allerede fra indledningen af den administrative procedure henledte EU-institutionernes opmærksomhed på, at den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, var forårsaget af to faktorer, nemlig ophævelsen af den tidligere antidumpingtold og de almindelige toldafgifter som led i arrangementet med generelle toldpræferencer til fordel for Den Islamiske Republik Pakistan, og ikke af dumping af importen fra Pakistan. Forøgelsen af importen fra Pakistan blev ifølge de pakistanske eksporterende producenter lettet af fritagelsen for visse afgifter og ved ændringen af lovrammerne.
 - 8 I den appellerede doms præmis 53-59 fastslog Retten, at dumpingimportens skadevoldende virkninger for – på korrekt vis – at opfylde undersøgelsesforpligtelsen i henhold til artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96 må skelnes fra de skadevoldende virkninger af »andre kendte faktorer end dumpingimport, der samtidig skader EU-erhvervsgrenen«, og at EU-institutionerne korrekt skulle afskille og sondre mellem de skadevoldende virkninger af dumpingimporten og af de skadevoldende virkninger af andre kendte faktorer.
 - 9 Retten fastslog i den appellerede doms præmis 56, at opremsningen af »andre kendte faktorer end dumpingimporten« i artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96 ikke er udtømmende, men derimod er indikativ, hvilket afsløres ved anvendelsen af begrebet »bl.a.« som indledning på listen over faktorer, der kan anses for relevante. Retten understregede i dommens præmis 57, at det fælles formål med forordningens artikel 3, stk. 7, og artikel 3, stk. 5, i antidumpingaftalen af 1994 er at sikre, at den undersøgte import ikke tillægges eventuelle negative virkninger fra andre mulige faktorer, som kan påvirke den skade, den nationale eller EF-erhvervsgrenen har lidt, for at disse erhvervsgrene ikke ydes en beskyttelse, der går ud over, hvad der er nødvendigt.
 - 10 Retten bemærkede i den appellerede doms præmis 59, at ophævelsen af den tidligere antidumpingtold og almindelige toldafgifter som led i arrangementet med generelle toldpræferencer var kendte faktorer, som EU-institutionerne skulle tage i betragtning ved vurderingen af årsagsforbindelse mellem den af EU-erhvervsgrenen lidt skade og den pakistanske import af de produkter, der var genstand for antidumpingundersøgelsen.
 - 11 I den appellerede doms præmis 84 udledte Retten heraf, at det ikke fremgår af den bedømmelse, der blev lagt til grund af EU-institutionerne i denne sag, end ikke i form af et skøn, hvilken skade EU-erhvervsgrenen ville have lidt, hvis ikke der havde været tale om dumping – dvs. hvorledes skaden som følge af ikrafttrædelse af ordningen om almindelig told og ophævelsen af den tidligere

antidumpingtold ville have været – hverken i spørgsmålet om tabte markedsandele, nedsat fortjeneste eller produktivitet i ovennævnte erhvervsgren, afståelse af lavere markedssegmenter eller andre relevante økonomiske indikatorer.

- 12 Følgelig tiltrådte Retten femte anbringendes tredje led og annullerede forordning nr. 397/2004, for så vidt som den angår Gul Ahmed Textile Mills, uden at undersøge de øvrige anbringender.
- 13 Rådet har på dette grundlag iværksat appel til prøvelse af den appellerede dom, støttet af Kommissionen, som var intervenient i første instans.

Appellen

Parternes argumenter

- 14 Rådet har gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96 ved at fortolke begrebet »andre faktorer« i denne bestemmelse urigtigt. Rådet har understreget, at Retten korrekt præciserede, at denne bestemmelse i princippet indebærer en forpligtelse til at adskille og sondre mellem de skadevoldende virkninger af andre kendte faktorer og skade forårsaget af dumpingimporten. Rådet har imidlertid gjort gældende, at Retten begik en fejl ved at konkludere, at de to omtvistede faktorer, nemlig ophævelsen af den tidligere antidumpingtold og indførelsen af et arrangement med generelle toldpræferencer, udgjorde »andre faktorer« i henhold til artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96. Følgelig fastslog Retten fejlagtigt, at institutionerne i denne sag havde tilsidesat denne bestemmelse, idet de ikke havde sondret mellem de hævdede skadelige virkninger af disse to omtvistede faktorer.
- 15 Rådet har gjort gældende, at en »anden faktor« som omhandlet i artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96 pr. definition er en faktor, som ikke er forbundet med dumpingimporten. De to omtvistede faktorer er tæt forbundet med dumpingimporten fra Pakistan. Ifølge Rådet »er enhver skade, der blot letter en stigning i dumpingimport, ikke i sig selv en særlig faktor, der medfører en skade, eftersom enhver faktor, der følger af en stigning i dumpingimport, er forårsaget af dumpingimporten og ikke af faktorer, der letter en stigning i denne import«. Denne fortolkning bekræftes af konklusionerne i rapporten af 28. oktober 2011 fra WTO's specialudvalg med titlen »European Union – Anti-dumping duties on certain footwear from China« (WT/DS405/R).
- 16 Rådet har gjort gældende, at selv om listen i artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96 ikke i sig selv er udtømmende, omfatter den imidlertid ikke de to omstridte faktorer som værende »andre faktorer« i henhold til denne bestemmelse. Ændringer af lovrammerne har nemlig kun betydning, for så vidt som de har påvirket markedet, og kun de to omtvistede faktorer har kunnet påvirke dumpingimporten. Ifølge Rådet påvirker disse to faktorer dog ikke EU-erhvervsgrenens resultater.
- 17 Endvidere har Rådet gjort gældende, at Rettens retlige fejl følger af en urigtig fortolkning af artikel 3, stk. 6 og 7, i forordning nr. 384/96, hvilket fremgår af Rettens konstateringer i den appellerede doms præmis 84.
- 18 Kommissionen har i det væsentlige støttet Rådets betragtninger.
- 19 Gul Ahmed Textile Mills har gjort gældende, at de til støtte for appellen påberåbte anbringender indebærer en ubegrundet begrænsning af begrebet »andre faktorer« i henhold til artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96. Rådets fortolkning af begrebet »andre faktorer« er således i strid med denne bestemmelse. Eftersom formålet med denne bestemmelse er at påse, at dumpingimporten ikke kan tilregnes en skade, som følger af en anden faktor, er der ingen grund til at foretage en vilkårlig begrænsning af de faktorer, hvis skadelige virkninger skal tages i betragtning.

- 20 Hvad angår begrebet »andre faktorer« er det ifølge Gul Ahmed Textile Mills ikke korrekt, at de omtvistede faktorer var »tæt forbundet« med dumpingimporten. Ophævelsen af den tidligere antidumpingtold afspejlede Unionens berigtigelse af en ubegrundet pålæggelse af foranstaltningerne i 1997, og den var ikke forbundet med dumpingimporten i hverken undersøgelsesperioden eller inden denne. Unionens indrømmelse af en særlig afgiftsordning for import fra Pakistan fra den 1. januar 2002 var ikke speciel for import af sengelinned, og så meget desto mindre for dumpingimport af sengelinned. Ændringerne af lovrammerne på markedet skyldes alene Unionens handlinger og var ikke »tæt forbundet« med adfærd hos producenterne i tredjelande.
- 21 Gul Ahmed Textile Mills har gjort gældende, at de omtvistede faktorer direkte nedsatte toldens byrde på al import af sengelinned fra Pakistan, hvorved den direkte påvirkede denne imports prisniveau på EU-markedet. Kvalificeringen af denne afgiftsændring som »blot at fremme forøgelsen af mængden af dumpingimport« er åbenbart urigtig.
- 22 Ifølge Gul Ahmed Textile Mills er det afgørende at vide, om de omtvistede faktorer har medført en direkte påvirkning af en af de økonomiske indikatorer, som EU-institutionerne har taget hensyn til for at afgøre, om EU-erhvervsgrenen har lidt et materielt tab, og den eventuelle årsag hertil. Artikel 3, stk. 5, i forordning nr. 384/96 foreskriver imidlertid en vurdering af »alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation«, og af den vejledende liste, der er fastsat i henhold til denne bestemmelse fremgår de »faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet«. Indstævnte i appelsagen har understreget, at de omtvistede faktorer direkte har medført, at EU-producenterne pludselig har været stillet over for import, som fik adgang til EU-markedet til et prisniveau, der var væsentligt lavere end tidligere, uden at de pakistanske producenters varepriser free on board (fob) var blevet ændret. Følgelig har ændringerne i lovrammerne direkte påvirket de økonomiske omstændigheder, der er taget hensyn til ved fastsættelsen af skaden og af årsagsforbindelsen mellem skaden og dumping.

Domstolens bemærkninger

- 23 Det fremgår af 108.-115. betragtning til forordning nr. 397/2004, at EU-institutionerne har undersøgt de faktorer, de anså for andre faktorer end dumpingimporten.
- 24 Særligt er importen fra Indien, Tyrkiet, Rumænien, Bangladesh og Egypten blevet undersøgt samt faktorer, der er forbundet med sammentrækningen af efterspørgslen, EU-erhvervsgrenens import og eksport og denne erhvervsgrens produktivitet.
- 25 Ved vurderingen af årsagsforbindelsen mellem dumpingimporten og skaden lidt af EU-erhvervsgrenen står det fast, at EU-institutionerne ikke har undersøgt de to bestridte omtvistede foranstaltninger, nemlig ophævelsen af den almindelige told som led i anvendelsen af generelle toldpræferencer og ophævelse af den tidligere antidumpingtold.
- 26 Det skal fastslås, at disse foranstaltninger vedrørte produkter fra Pakistan, og at forordning nr. 397/2004 gælder for alle pakistanske eksportører. I henhold til denne forordning udgør al eksport af varer, som er nævnt heri, dumpingimport som omhandlet i artikel 3 i forordning nr. 384/96.
- 27 Det er korrekt, at ophævelsen af tolden på henholdsvis 12% og 6,7% har kunnet lette og begunstige importen af de pågældende produkter. Denne virkning er midlertidig sket på den import, der var genstand for dumping.
- 28 Det følger af affattelsen af artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96, bl.a. af ordene »kendte faktorer [...]», som [...] skader den [...] erhvervsgren i Fællesskabet«, at forordningen foreskriver en undersøgelse af de faktorer, som direkte medfører en skade, hvilket forudsætter en direkte årsagsforbindelse.

- 29 I nærværende sag kan ændringerne i lovbetingelserne for dumpingimport ikke anses for i sig selv at forårsage en skade. Det er importen selv, der medfører skaden.
- 30 Dumpingimporten og lovbetingelserne, hvorunder den udføres, kan nemlig ikke adskilles.
- 31 De omtvistede foranstaltninger, som letter og begunstiger importen, er således udelukkende indirekte årsager og kan ikke anses for »andre faktorer« i henhold til artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96.
- 32 Denne fortolkning er i overensstemmelse med rapporten af 28. oktober 2011 fra WTO's specialudvalg med titlen »European Union – Anti-dumping duties on certain footwear from China«, hvori man undersøgte årsagsforbindelsen mellem ophævelsen af importkvoter og skaden i henhold til artikel 3, stk. 5, i antidumpingaftalen af 1994. I rapportens punkt 7.527 fastslås det, at ophævelsen af en importkvote, der muliggør en øget importdumping, ikke i sig selv er en faktor, der forvolder skade.
- 33 Importkvoterne udgør lovbetingelser, hvorunder importen udføres på samme måde som importtold.
- 34 Retten har under disse omstændigheder foretaget en urigtig retsanvendelse ved at fastslå, at de to omtvistede faktorer udgjorde »andre faktorer« i henhold til artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 384/96.
- 35 Denne konklusion foregriber imidlertid ikke spørgsmålet, om der skal tages hensyn til de omtvistede faktorer ved undersøgelsen af, om der foreligger en skade i henhold til artikel 3, stk. 2, 3 og 5, i forordning nr. 384/96.
- 36 Følgelig bør den appellerede dom ophæves.
- 37 I henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, når den ophæver Rettens afgørelse, enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.
- 38 I nærværende sag er betingelserne for, at Domstolen selv kan træffe endelig afgørelse, ikke opfyldt.
- 39 Følgelig bør sagen hjemvises til Retten, og afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Femte Afdeling):

- 1) **Den Europæiske Unions Rets dom af 27. september 2011, sag T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, ophæves.**
- 2) **Sagen hjemvises til Retten.**
- 3) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Underskrifter